

Sygn. akt: III U 843/14

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 24 lutego 2015 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Beata Ossowska

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 24 lutego 2015 r. w O.

sprawy z odwołania M. P.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych II Oddziałowi w W.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy

na skutek odwołania M. P.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych II Oddziału w W.

z dnia 12.08.2014r. **znak**(...)

orzeka:

- zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje M. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.04.2014r. do dnia 31.03.2016r.;
- stwierdza brak odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 12.08.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił M. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

M. P. wniosła odwołanie od powyższej decyzji, żądając jej zmiany i przyznania jej prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. wniósł o oddalenie odwołania z uwagi na to, że Komisja Lekarska ZUS w orzeczeniu z dnia 30.07.2014r. ustaliła, że odwołująca się nie jest niezdolna do pracy.

Natomiast w piśmie z dnia 14.01.2015r. ZUS oświadczył, że nie wnosi uwag do opinii biegłych, która stwierdzała, że odwołująca jest częściowo niezdolna do pracy.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

Decyzją z dnia 03.08.2010r. organ rentowy przyznał M. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy. Prawo to przedłużano M. P. i przysługiwało jej do dnia 31.03.2014r.

W dniu 24.03.2014r. ubezpieczona złożyła wniosek o ustalenie uprawnień do renty z tytułu niezdolności do pracy na kolejny okres. Orzeczeniem z dnia 15.05.2014r. Lekarz Orzecznik ZUS stwierdził celowość przekwalifikowania się. Na skutek wniesionego sprzeciwu, jej stan zdrowia był badany przez Komisję Lekarską ZUS, która w orzeczeniu z dnia 30.07.2014r. orzekła, że ubezpieczona nie jest niezdolna do pracy.

Wobec powyższego decyzją z dnia 12.08.2014r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych II Oddział w W. odmówił przyznania M. P. prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy.

Sąd zważył, co następuje:

Zgodnie z art.61 ustawy z dnia 17.12.1998r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (tekst jedn. Dz. U. z 2013r., poz. 1440 ze zm.) – prawo do renty, które ustało z powodu ustąpienia niezdolności do pracy, podlega przywróceniu, jeżeli w ciągu 18 miesięcy od ustania prawa do renty ubezpieczony ponownie stał się niezdolny do pracy.

Definicję osoby niezdolnej do pracy podaje natomiast art.12 ust. 1-3 tejże ustawy, który stanowi, że jest nią osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu (ust. 1), przy czym całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy (ust. 2), zaś częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji (ust. 3).

W świetle powyższych przepisów skuteczność odwołania M. P. zależna była od wykazania przez nią niezdolności do pracy.

Na tę okoliczność Sąd dopuścił dowód z opinii biegłych lekarzy z zakresu ortopedii i neurologii. Po przeprowadzeniu wywiadu z M. P., jej zbadaniu oraz po analizie dokumentacji medycznej biegli rozpoznali u niej: artrozę stawu barkowego prawego z jego podwichnięciem w przebiegu całkowitego uszkodzenia stożka rotatorów, obrąbka stawowego, ścięgna głowy długiej mięśnia dwugłowego ramienia oraz paluchy koślawe obu stóp.

Biegli ocenili, że występujące u odwołującej się schorzenia oraz stopień ich zaawansowania powodują nadal częściową niezdolność do pracy zarobkowej od dnia 01.04.2014r. do dnia 31.03.2016r. (k.21-24).

W uzasadnieniu opinii biegli stwierdzili, że w 2012r. M. P. przebyła zabieg operacyjny artroskopowego uwolnienia przestrzeni podbarkowej z usunięciem ciał wolnych. Pomimo zastosowanego leczenia operacyjnego i rehabilitacji odwołująca nie uzyskała zadawalającej funkcji ruchowej stawu barkowego prawego. Biegli stwierdzili także, że badaniem przedmiotowym stwierdzili mierną bolesność uciskową barku, nieprawidłowe ustawienie głowy kości ramiennej prawej oraz znaczne ograniczenie ruchomości czynnej i biernej w stawie. Zdaniem biegłych stopień zaawansowania schorzeń i upośledzenie funkcji ruchowej daje podstawę orzeczenia częściowej okresowej niezdolności do pracy. Biegli nie zgodzili się z oceną dokonaną przez komisję lekarską ZUS, że u odwołującej jest niewielkie upośledzenie ruchomości w barku prawym. Podnieśli, że nawet w karcie informacyjnej leczenia rehabilitacyjnego w ramach prewencji rentowej ZUS jest zawarta informacja, że zastosowane leczenie rehabilitacyjne spowodowało tylko nieznaczne zmniejszenie dolegliwości bólowych, ale ograniczenie ruchomości barku prawego pozostało nadal znaczne.

Organ rentowy pismem z dnia 14.01.2015r. oświadczył, że w związku z pogorszeniem w zakresie narządu ruchu nie wnosi uwag do opinii biegłych.

Zdaniem Sądu należało podzielić wywody i wnioski opinii biegłych lekarzy sądowych. Wnioski tych biegłych zostały sformułowane po przeprowadzeniu wywiadu, badaniu odwołującej się i analizie całości dokumentacji medycznej zgromadzonej w aktach rentowych oraz w toku postępowania przed Sądem. Z opinii tej wynika, że odwołująca jest nadal częściowo niezdolna do pracy. Odwołująca miała przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy od 2010r. do 31.03.2014r. Jej stan zdrowia nie uległ poprawie. W ocenie Sądu Okręgowego z materiału dowodowego zgromadzonego w sprawie wynika, że odwołująca nadal nie może wykonywać pracy zgodnej z posiadanymi kwalifikacjami.

Przy rozstrzygnięciu tej sprawy Sąd miał także na uwadze, że w wyroku z dnia 03.02.2010r. Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd musi zwrócić się do biegłego, jeśli dojdzie do przekonania, że okoliczność mająca istotne znaczenie dla prawidłowego rozstrzygnięcia sprawy może zostać wyjaśniona tylko w wyniku wykorzystania wiedzy osób mających specjalne wiadomości. W takim przypadku dowód z opinii biegłego z uwagi na składnik wiadomości specjalnych jest dowodem tego rodzaju, że nie może być zastąpiony inną czynnością dowodową ani wnioskowaniem na podstawie innych ustalonych faktów (II PK 192/09, LEX nr 584735). Natomiast w wyroku z dnia 03.11.2009r. Sąd Najwyższy stwierdził, że Sąd nie może samodzielnie dokonać ustalenia dotyczącego stanu zdrowia i stopnia naruszenia sprawności organizmu pod kątem zachowania lub braku zdolności do pracy (I UK 138/09, LEX nr 570122). Nadto w wyroku z dnia 03.09.2009r. Sąd Najwyższy stwierdził, że gdy sprawa wymaga wiadomości specjalnych, to sąd nie może rozstrzygać wbrew opinii biegłych (II UK 30/09, LEX nr 537018).

Mając to na uwadze, na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. Sąd Okręgowy zmienił zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznał M. P. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy na okres od dnia 01.04.2014r. do dnia 31.03.2016r.

Zgodnie z treścią art. 118 ust. 1a w/w ustawy - Sąd był zobowiązany, przyznając odwołującej prawo do renty, do zamieszczenia z urzędu w sentencji wyroku rozstrzygnięcia w przedmiocie odpowiedzialności organu rentowego odnośnie do nieustalenia ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. W ocenie Sądu Okręgowego w przedmiotowej sprawie nie istniały podstawy do obciążenia odpowiedzialnością organu rentowego za nieprzyznanie odwołującej prawa do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy już na etapie postępowania przed ZUS-em. Z uwagi bowiem na poziom skomplikowania sprawy, do jej rozstrzygnięcia niezbędne było zasięgnięcie opinii biegłych sądowych lekarzy.

Z tych względów orzeczono jak w pkt 2 wyroku.